

La Puri juga a futbol

La Puri Cano García és una noia de Palol d'Onyar que va nèixer el dia 2 de març de 1970 a Sant Gregori, a la Residència. Hem escollit a la Puri per aquesta entrevista perquè té una afició que no és molt comuna entre les noies: jugar a futbol.

On treballes?

Treballo de protèsica dental en un laboratori dels Salesians, al Pont Major. Nosaltres treballem per a tots els dentistes. Ells ens donen els motlles i nosaltres fem les peces. Fem les pròtesi que necessiten.

T'agrada aquesta feina?

M'agrada molt. A més el meu cap s'ha portat molt bé amb mi. Em vaig lesionar la mà jugant a futbol i ell em va pagar l'operació. També em pregunta pel futbol i les meves companyes de feina m'han vingut a veure alguna vegada.

Tens alguna especialitat?

No, vaig començar a treballar-hi ja fa temps i de moment hi sóc com aprenent.

Sempre has viscut a Palol?

Sí, menys dos anys que vaig viure a Llambilles. Quan vaig nèixer vaig venir aquí i vaig estar vivint a Llambilles quan tenia uns onze anys.

El motiu pel que t'entrevistem és perquè tens una afició al futbol que no es veu normalment en una noia. Com et va venir aquesta afició?

Bé, de petita jo ja jugava sempre a futbol. L'afició ja em ve de petita. I quan vaig tenir setze anys ja vaig començar a jugar en equip, a futbol sala. Vaig estar també dos anys jugant a Barcelona, amb el Barça. Després vaig tenir una lesió a la mà i vaig estar un any i mig sense jugar. Finalment he entrat a jugar amb l'equip de futbol femení del Llers. Jo no hi volia jugar però hi van insistir i al final vaig acceptar, i encara hi sóc.

No ho han trobat estrany les teves companyes i l'altra gent, que juguis a futbol?

Home, al principi sí. La gent ho troba estrany. Ara ja saben que hi ha equips de futbol femení, però encara hi ha persones que els hi xoca.

Ara hi va molta gent a veure el futbol i les meves companyes sempre em pregunten com em va i m'animen. A part de que sempre hi ha algú a qui no li agrada.

Quin és el primer partit que vas fer en competició?

Va ser jugant futbol sala, vam quedar campiones de Catalunya i vam jugar el campionat d'Espanya. El primer que vaig fer va ser futbol sala amb un equip federat de Sta. Eugènia.

A partir de quina edat es pot jugar al futbol femení?

En el futbol femení no hi ha categories per edats. Però l'edat mínima és de tretze o catorze anys perquè has de tenir fitxa. D'aquesta manera et pots trobar que una noia de 15 anys jugui amb una de 25, que tindrà molta més experiència.

Les companyes del teu equip, del Llers, d'on són?

De Llers hi ha dues noies, que són pràcticament les que van formar l'equip. Després n'hi ha de Figueres, de Girona, de Banyoles, de Caldes... Estem molt repartides perquè a la província de Girona no hi ha gaire jugadores, encara que cada vegada n'hi ha més.

Quins altres equips hi ha a Girona?

Hi ha el Tossa, el Cristinenc, La Canya... Hi ha uns deu equips.

A quin d'aquests equips li teniu més por?

És que nosaltres no juguem contra aquests equips, perquè juguem a fora. I ara com que estem a la Divisió d'Honor encara anirem més a fora. Anirem a Madrid, València, Sant Sebastià, Barcelona...

Fins ara només havíem jugat aquí, a Barcelona i una

vegada que vam anar a Navarra. Nosaltres fa dos anys estavem jugant a La Catalana, vam pujar a 1.ª Divisió i ara estem a Divisió d'Honor des del febrer. Però no començarà la lliga fins al setembre o l'octubre. Ara només juguem partits amistosos.

Entreneu molt sovint?

Entrenem dos dies a la setmana, els dimarts i els dijous al vespre.

I no ho trobes molt cansat haver d'anar a entrenar a Llers?

Estàs cansada d'estar tot el dia treballant i és cansat haver d'agafar el cotxe i anar cap allà. Però un cop hi ets ja te'n oblidés. Si t'agrada, això no és sacrifici. A més, em serveix per desfogar-me.

Així ara, fins que no comenci la lliga, només entreneu i no jugueu?

No. És que hi ha set jugadores del Llers que ens han triat per a la Selecció Catalana i anem cada dimecres a entrenar a Barcelona. I anem fent partits.

A més també fem partits amistosos. Per exemple fa unes setmanes vam anar a jugar a França contra unes russes, contra un equip rus. Vam perdre, doncs elles tenen un nivell molt més alt. Elles es dediquen a jugar a futbol i entrenen cada dia.

I com es fa per mantenir un equip així, que fa viatges tan llargs?

El subvenciona en Murillo Vega, un constructor d'Empúria-Brava. No té cap familiar ni res a l'equip, però li agrada. I és gràcies a ell que tenim la sort de tenir aquest equip.

Qui es pot dir que és l'ànima de l'equip?

En Joan Sunyer, el nostre entrenador. A part d'entrenar, ell ho porta tot, organitza entrevistes... Ja fa set anys que està entrenant a l'equip del Llers, o sigui des que va començar a funcionar l'equip. Jo fa un any i mig o dos que hi jugo.

Quin futbol t'agrada més, el que tu fas o el futbol masculí?

En el nostre futbol hi ha més esportivitat. Però també ens falta competitivitat. Perquè de fet es pot dir que nosaltres juguem